

Reformy sú základ

Ekonomiky, ktoré zavádzali v ostatných rokoch reformy, rástli asi dvakrát rýchlejšie než tie, ktoré v reformách zaostali. Maďarsko, Poľsko či Slovinsko rástli zhruba o 4 až 5 percent, kým pobaltské krajiny a Slovensko asi o 8 až 11 percent. Ak by naša krajina rástla v dôsledku nereformovania dvakrát pomalšie, mala by minulý rok k dispozícii zhruba o 70 miliárd korún menej, ako skutočne mala. Toľko očakávaný „zlatý poklad“, ktorý nám má byť v rokoch 2007 až 2013 zoslaný z bruselských nebies, predstavuje ročne v priemere niečo vyše 60 miliárd korún.

Pri porovnaní ekonomických dosahov vyplývajúcich z domácich reforiem a darov „zhora“ treba však vziať do úvahy aj ďalšie faktory. Budúce reformy nebudú mať zrejme taký významný pozitívny efekt ako tie nedávne. Na druhej strane je však dôležité, že na rozdeľovanie eurofondov budú mať s najväčšou pravdepodobnosťou väčší vplyv známosti a menší vplyv zásluhovosť ako na rozdelenie výsledkov hospodárskeho rastu dosiahnutého vlastnými silami. Schopnosť naučiť sa efektívne riadiť krajinu sa nám tiež dlhodobo zídne oveľa viac, než schopnosť získať peniaze z únie. Navyše, Slovensko teraz nielen stoplo reformy, ale hýbe sa mierne dozadu. Navrhované zmeny v Zákonníku práce, oslabenie rovnosti „rovnej dane“, zneistenie investorov v zdravotníctve, energetike a dôchodkovom zabezpečení sú toho príkladom. Ak zarátam do porovnania prínosov z reforiem a eurofondov aj tieto vplyvy vychádza mi, že zastavením reforiem sa narobia v našej krajine škody, ktoré pravdepodobne nebude možné plne kompenzovať ani obrovskými finančnými injekciami z eurofondov. A to ani v prípade, že by sme sa stali prvou krajinou, ktorá ich vyčerpá na sto percent. PS: Uvedomujem si, že ide o hrubý odhad, riziká vyplývajúce z prípadnej nepresnosti však považujem za oveľa menšie ako riziká vyplývajúce z absencie diskusie o vplyve nereformovania na ekonomiku.

26. 2. 2007 | Eugen Jurzyca, INEKO